

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212341
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1417212341.11

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v spore žalobcu: A. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. č. 7, R., zastúpená advokátskou kanceláriou HKP Legal s.r.o., Križkova 9, Bratislava, IČO: 36 727 334, proti žalovanej: Ing. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, R., zastúpená JUDr. Ing. Miroslav Čipák - advokát, so sídlom Vazovova 9/B, Bratislava, IČO: 34856820, o zaplatenie 20.000 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.08.2017 domáhala zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 5.000 eur s úrokmi z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 5.000 eur od 02.11.2014 do zaplatenia titulom nesplatennej pôžičky.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 19.01.2011 došlo medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom k uzavretiu zmluvy pôžičke v ústnej forme, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej pôžičku vo výške 20.000 eur a to priamo na účet žalovanej prostredníctvom bezhotovostného bankového prevodu zrealizovaného v E. L.ni, a.s. Keďže zmluva o pôžičke má charakter reálnej zmluvy, samotná pôžička vzniká reálnym úkonom, v tomto prípade momentom odovzdania peňazí. V zmluve o pôžičke zo dňa 19.01.2011 sa žalovaná zaviazala pôžičku žalobkyni vrátiť najneskôr do 01.11.2014, ktorý je zároveň dňom splatnosti pôžičky. Aj napriek výzve žalobkyňou, žalovaná jej doposiaľ poskytnutú pôžičku nevrátila ani sčasti. Žalobkyňa tiež poukazovala na skutočnosť, že nežaluje celú sumu 20.000 eur, z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu súdneho poplatku za žalovanú sumu 20.000 eur. Preto touto žalobou žaluje len sumu 5.000 eur.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že medzi ňou a žalobkyňou nikdy nedošlo k uzavretiu pôžičky. Peňažné prostriedky, sumu 20.000 eur, ktoré žalobkyňa poukázala na jej účet dňa 19.01.2011 predstavovali príspevok na zabezpečenie bývania pre syna žalobkyne, ktorý v tom čase bol jej partnerom. Peniaze žalobkyňa vložila na jej účet z dôvodu, že jej syn zle hospodáril a viedlo sa v tom čase proti nemu niekoľko exekučných konaní. Keby šlo o pôžičku len jej žalovanej, resp. spoločne jej a synovi žalobkyne, pri tak vysokej sume by uzatvorili zmluvu o pôžičke písomne, minimálne by si žalobkyňa vypýtala potvrdenie o tom, kedy a za akých okolností jej pôžičku má vrátiť. Žiadala žalobu zamietnuť, priznať jej náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 07.05.2018 uviedla, že suma 20.000 eur nepredstavovala len akýsi príspevok na zabezpečenie bývania pre jej syna. Je to účelové tvrdenie žalovanej. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalovanej, že v čase poskytnutia pôžičky boli voči jej synovi vedené exekúcie. Žalobkyňa žalovanej pôžičku poskytla v dobrej viere. Bankový doklad slúži ako potvrdenie, že jej peniaze

skutočne poukázala. Žalovaná nepredložila žiadny dôkaz o tom, na aký účel, údaje „ zabezpečenie bývania pre jej syna“ boli peniaze spotrebované. Žalovaná nepredložila žiadnu faktúru, objednávku, doklad o zaplatení, kúpnu zmluvu o tom, že by za jej syna uhrádzala napríklad náklady spojené s bývaním, resp. s nehnuteľnosťou, alebo osobným motorovým vozidlom, uhradila zaňho akúkoľvek kúpnu cenu a pod. Sumu 20.000 eur nie je možné spotrebovať na bežné účely (strava, ošatenia, atď.) za tak krátky čas. Žalobkyňa poskytla žalovanej predmetnú pôžičku z dôvodu, že žalovaná mala zámer nadobudnúť nehnuteľnosť - byť do jej výlučného vlastníctva a kedy bolo potrebné sumu 1.000 eur uhradiť ako 1. časť kúpnej ceny v deň podpisu zmluvy o prevode bytu do vlastníctva a sumu 14.850 eur uhradiť z vlastných zdrojov, nakoľko banka neposkytla plné krytie ceny nehnuteľnosti hypotekárnym úverom. Pretože žalovaná týmito peňažnými prostriedkami nedisponovala, žalobkyňa jej poskytnutím sumy 20.000 eur chcela pomôcť, pričom žalovaná sa zaviazala poskytnuté prostriedky jej vrátiť.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 29.08.2018 zopakovala, že medzi ňou a žalobkyňou nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke. Počas jej spolužitia so synom žalobkyne nebola na žiadnu pôžičku od nej odkázaná. Mala dosť finančných prostriedkov na to, aby si svoje potreby financovala sama, o čom svedčia výpisy z jej bežného účtu. Medzi žalobkyňou a ňou nikdy nedošlo k dohode strán o pôžičke. Pokiaľ ide o jej tvrdenie v tom, že voči synovi žalobkyne boli vedené exekúcie, mala tým na mysli celkovú zlú finančnú disciplínu jej bývalého partnera. Podľa údajov v bankovom registri bol napríklad vylúčený z možnosti byť jej ručiteľom na hypotekárnej pôžičke v čase, keď si kupovala byt. Ručiteľom bol jej brat. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že išlo o pôžičku, možno išlo o pôžičku alebo dar synovi žalobkyne, no nie jej. V čase rozchodu so synom žalobkyne jej žiadnu pôžičku nespomínala. Žiadala o vrátenie príspevku na bývanie pre jej syna, nie pôžičky. Splatnosť údajnej pôžičky si žalovaná vymyslela tak, aby mala zachovanú lehotu na podanie žaloby na súd. Poukazovala na mailovú komunikáciu so žalobkyňou, ktorá jasne uviedla že: „ peniaze som nedávala tebe, ale svojmu synovi“. Peňažné prostriedky, ktoré žalobkyňa dala jej synovi boli spotrebované počas ich spolužitia. Nie raz, bezhotovostným prevodom previedla väčšie sumy na účet žalobkyne, aby ich minul podľa vlastného uváženia. Je tiež toho názoru, že v predmetnom spore nie je pasívne legitimovaná.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s potvrdením o bankovom prevode peňazí zo dňa 19.01.2011, výpisom z bankového účtu žalobkyne, zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 15.02.2011, ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom strán sporu, svedkov T.a T.a, doc. MUDr. G.u PhD., MUDr. G.a G., Ing. D.y G.vej, a zistil tento skutkový a právny stav:

7. V konaní nebolo sporné, že dňa 19.01.2011 žalobkyňa poukázala na účet žalovanej sumu 20.000 eur. Sporným bolo, či sa jednalo o pôžičku, poskytnutú žalobkyňou žalovanej na úhradu časti kúpnej ceny za byt, ako to tvrdila žalobkyňa, alebo boli peniaze žalobkyňou žalovanej poukázané a určené na iný účel.

8. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní poukazoval na vkladový list z peňažného ústavu, kde sa uvádza, T. T. - vklad na byt, bol to teda vklad na bývanie pre syna žalobkyne. Taktiež poukazoval na mailovú komunikáciu medzi žalobkyňou a žalovanou, kde žalobkyňa jasne uviedla, ... peniaze som nedávala tebe, ale svojmu synovi. Žalobu navrhoval zamietnuť ako nedôvodnú.

9. Žalobkyňa vypovedala, že žalovanú mala rada ako vlastnú. Bola 9 rokov priateľkou jej syna, z toho 4 roky boli zasnúbení. Predmetnú sumu žalovanej požičala na kúpu bytu. Aj žalovaná s jej synom túto jej finančnú pomoc takto vnímali. Žalovaná sa vyjadrila: teta, budeme sa snažiť čo najskôr Vám peniaze vrátiť“. Žalobkyňa ďalej uviedla, že suma 20.000 eur sú jej celoživotné úspory. Žalovaná jej synovi ani doposiaľ nevrátila krásny drahý brilantový prsteň.

10. Žalovaná vypovedala, že je pravdou, že od žalobkyne na jej účet dostali sumu 20.000 eur, ale ostatné, čo uviedla žalobkyňa je až nonsense. Jej bývalý partner je umelecký fotograf. 9 rokov ho živila. Dávala mu peniaze na sociálne, zdravotné poistenie, daň z príjmu, keďže jeho príjem bol nepravidelný. Peniaze, ktoré im žalobkyňa poukázala, suma 20.000 eur boli určené synovi žalobkyne ako jeho vklad na byt. Bol to akýsi príspevok na ich bývanie v byte na R.vej ulici v Bratislave. Za tie peniaze sa kúpili nejaké veci do bytu, použili ich na spoločné bývanie. Avšak, akcentovala, že sa nejednalo o žiadnu pôžičku. Vždy mala svoje peniaze a v prípade potreby sa mohla kedykoľvek obrátiť na svojich rodičov. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že z bytu bol až vyhnaný. Mohol v ňom bývať ďalšiu dobu. Tých 20.000 eur bolo veno pre syna žalobkyne od žalobkyne.

11. V priebehu konania strany sporu navrhovali, aby súd spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 9C/48/2017 a pod sp. zn. 23C/6/2018.

12. Zo spisu sp.zn. 23C/6/2018 súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou postúpenou tunajšiemu súdu dňa 26.01.2018 domáhala zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 15.000 eur s úrokmi z omeškania 8,05% ročne zo sumy 15.000 eur od 02.11.2014 do zaplatenia titulom nesplatennej pôžičky.

13. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 19.01.2011 došlo medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom k uzavretiu zmluvy pôžičke v ústnej forme, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej pôžičku vo výške 20.000 eur a to priamo na účet žalovanej prostredníctvom bezhotovostného bankového prevodu zrealizovaného v E. L.ni, a.s. Keďže zmluva o pôžičke má charakter reálnej zmluvy, samotná pôžička vzniká reálnym úkonom, v tomto prípade momentom odovzdania peňazí. V zmluve o pôžičke zo dňa 19.01.2011 sa žalovaná zaviazala pôžičku žalobkyni vrátiť najneskôr do 01.11.2014, ktorý je zároveň dňom splatnosti pôžičky. Aj napriek výzve žalobkyňou, žalovaná jej doposiaľ poskytnutú pôžičku nevrátila ani sčasti.

14. Uznesením č.k. 9C/48/2017-110 zo dňa 07.05.2019 súd spojil konania vedené na Okresnom súde pod sp. zn. 9C/48/2017 a 23C/6/2018 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 9C/48/2017.

15. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní titulom vyjadrenia uviedol, že celú žalobu navrhuje zamietnuť. Suma 20.000 eur bola žalovanej poukázaná ako príspevok žalobkyne na spoločné bývanie žalovanej so synom žalobkyne a bola tiež vnímaná ako kompenzácia žalovanou vynakladaných nákladov na život so synom žalobkyne.

16. Svedok T. T., ktorý je synom žalobkyne vypovedal, že so žalovanou boli partneri od roku 2005 do roku 2014. V rok 2011 si našli byt na R.ej ul. v Bratislave, Dohodli sa, že byt bude oficiálne vedený na meno žalovanej a časom sa polovica bytu prevedie tiež naňho. Pôvodná vlastníčka sa rozhodla, že byt im nepredá. Až potom, ako jej dali 2.000 eur názor zmenila a byt im predala. A, práve sumu 2.000 eur pôvodnej vlastníčke bytu dali z peňazí, ktoré sú predmetom tohto sporu. Ďalej uviedol, že na sumu 90.000 eur žalovaná čerpala hypotekárny úver, a zvýrazňoval, že druhá splátka kúpnej ceny, suma cez 14.000 eur bola tiež zaplatená zo sumy 20.000 eur, ktorá je predmetom tohto sporu, teda z peňazí, ktoré na účet žalovanej poukázala žalobkyňa, jeho mama. Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej v tom, že počas ich spolužitia bol nesolventný. Napríklad v rok 2011 za jeden televízny projekt dostal 19.500 eur, úspory mal 15.000 eur. Poukazoval na skutočnosť, že so žalovanou boli zasnúbení. Jeho mama nemala dôvod pochybovať o tom, že by sa jej požičané peniaze nevrátili. Žalobkyňa predmetnú sumu požičala žalovanej na zaplatenie časti kúpnej ceny za byt. Svedok tiež uviedol, že predmetný byt sa rekonštruoval. Do jeho rekonštrukcie investoval 18.000 eur. Ich vzťah skončil. Žalovaná mu potom povedala, že peniaze, ktoré jej jeho mama požičala prejedol. Akcentoval, že peniaze, sumu 20.000 eur žalovanej požičala jeho mama na zaplatenie časti kúpnej ceny za byt. On sa týchto peňazí ani nedotkol. Žalovaná mu povedala, že ak opustí jej byt, sumu 20.000 eur jeho mame vráti a jemu dá 5.000 eur za to, že jej byt rekonštruoval. Od 01.01.2011 voči nemu neboli vedené žiadne exekučné konania. Stalo sa, že jeden krát cestoval v DPMB na čierno, to je všetko. Spolu so žalovanou žili len v byte na R.ej ul., teda cca 2,5-3roky. Hoci mal nepravidelný príjem, v priemere to bolo cca 700 eur mesačne. Na nákladoch spoločnej domácnosti sa podieľal. Žalovaná ubezpečila žalobkyňu, že peniaze, suma 20.000 eur jej bude vrátená.

17. Právny zástupca poukazoval na časť výpovede svedka, keď uviedol, že: „mama nám tie peniaze dala“.

18. Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom súdu 16.10.2019 uviedla, že jej zámerom bolo vlastniť ale aj splácať byt spoločne. Žiaľ stalo sa, že priamo v pobočke F. banky, pri vybavovaní úveru sa kázalo, že nie je možné aby sa svedok stal spoludlžníkom, z jeho nevhodného úverového profilu. O spoludlžníctvo musela požiadať svojho brata. Bola zamestnaná v KPMG s pracovnou zmluvou na dobu neurčitú, teda s pravidelným príjmom, ktorý pokrýval náklady na hypotéku a náklady na samotný byt. Svedok nedisponoval pravidelným príjmom, a zďaleka nie prostriedkami, ktoré by postačovali na hypotekárne splátky. Dohoda o prepise 1 bytu na svedka „časom“ neexistovala. Dohoda znela tak, že keď sa stane spoludlžníkom úveru namiesto jej brata, sa prepíše 1 bytu na neho. K tejto situácii nikdy

nedošlo. Svedok bol dlhodobým dlžníkom a jeho záväzky boli riešené nejedným exekútorským úradom. Poukazovala na skutočnosť, že ani 2.000 eur pôvodnej vlastníčke bytu nebolo daných z peňazí, ktoré poukázala žalobkyňa. Totiž, skoro 2 mesiace pred platbou žalobkyne jej matka poukázala na účet sumu 5.013,40 eur, ktorá bola konečnou sumou zo stavebného sporenia. Nebola odkázaná ani na zaplatenie sumy 2.000 eur za postúpenie bytu na žalobkyňu. Rovnako ani na zaplatenie časti hypotekárneho úveru. Okrem pravidelného príjmu disponovala peniazmi zo stavebného sporenia od svojej mamy, prostriedkami od jej rodičov, ktoré jej neustále dávali. Po prevode sumy 20.000 eur poukázala na účet svedka sumu 5.000 eur na jeho výdavky a potreby.

19. Svedok doc. MUDr. G.a PhD., ktorý je otcom žalovanej vypovedal, že sporná suma 20.000 eur nebola žiadna pôžička. Dcéra a T. T. spolu žili cca 9 rokov. Kúpili si byt na R.ej ul. S manželkou dcérou na kúpu byt prispeli sumou 20.000 eur. Takisto žalobkyňa prispela sumou 20.000 eur. T. T., keď žil s ich dcérou nikde nepracoval. Dcére to nikdy nevyčítali, hoci s manželkou mali na túto situáciu vlastný názor. T. T. bol vyštudovaný rrtg laborant, no obrazne povedané, hral sa na umelca, hoci jeho príjem bol minimálny. Všetko financovala ich dcéra, ktorá v tom čase mala pomerne vysoký plat. Naopak, T. T. mal viaceré dlhy, kvôli ktorým nemohol mať ani vlastný účet, aby sa mu nesiahlo na peniaze. Ak by dcéra potrebovala peniaze, tých 20.000 eur, šla by za nimi, rodičmi a peniaze by dostala od nich. Preto mu nie je jasný predmet sporu, ako tvrdí žalobkyňa, že sa jednalo o pôžičku. Keď aj žalobkyňa dala ich dcéru a svojmu synovi nejaké peniaze, tak T. T. ich spotreboval. Okrem iného fajčil. Aj rekonštrukciu bytu financovala ich dcéra z peňazí, ktoré mala a ktoré jej dávali.

20. Svedok MUDr. G. G.a, ktorý je bratom žalovanej vypovedal, že je faktom, že T. T. v čase, keď s ním sestra chodila mal finančné ťažkosti, sestra ho živila. Mal niekoľko exekúcií, pritom nemal napr. problém s tým, mať ff. účet 5.000,-Sk. Bol ručiteľom hypotekárneho úveru, ktorý čerpala sestra na kúpu bytu na R.ej ul. Má vedomosť o tom, že žalobkyňa poukázala na účet žalovanej - jeho sestry sumu 20.000 eur. Bolo to však preto, lebo syn žalobkyne kvôli rôznym dlžobám nemal ani svoj vlastný účet. On túto sumu vnímal ako dar žalobkyne jej synovi.

21. Svedkyňa Ing. D.a G.vá, ktorá je kamarátkou žalovanej vypovedala, že sú kamarátky viac ako 20 rokov. Žalovaná nebola odkázaná na to, aby si peniaze, sumu 20.000 eur požičiavala od žalobkyne. Žalovaná má silné rodinné zázemie. Keby potrebovala peniaze, jej rodičia by jej ich poskytli. Má vedomosť o tom, že o ten hypotekárny úver chceli žalovaná a T. T. požiadať spolu a aj ho splácať spolu. No keďže T. T. nemal dostatočné finančné krytie, o úver požiadala žalovaná sama a ručiteľom bol jej brat. Nevie o žiadnej pôžičke medzi stranami sporu.

22. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 21.11.2019 uviedla, že pri ústnom dojednaní pôžičky bol prítomný len syn T. T., preto výpovede ostatných svedkov boli v tomto konaní irelevantné. Dôvody potreby pôžičky žalovanej vysvetlila žalobkyňa vo svojej výpovedi. Žalovaná totiž potrebovala finančné prostriedky na úhradu prvej a druhej časti kúpnej ceny (čl. V ods. 2 zmluvy o prevode bytu do vlastníctva zo dňa 15.02.2011). Úhrada časti kúpnej ceny totiž bola podmienkou pre schválenie hypotekárneho úveru žalovanej na kúpu bytu. Kúpna cena za byt bola vyššia než schválený hypotekárny úver. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v tom čase údajne nemala dostatočné finančné prostriedky na úhradu požadovanej časti kúpnej ceny, žalobkyňa sa v dobrej viere ponúkla, že jej chýbajúce finančné prostriedky v potrebnej miere poskytne, nakoľko mala tieto finančné prostriedky naštrené. Žalovaná návrh žalobkyne v tom čase s vďakou prijala a sľúbila žalobkyňi, že peniaze vráti, ako náhle byt prerobí (v spolupráci s T.om T.om) a zabýva sa v ňom. Žalobkyňa si chcela vziať hypotekárny úver na seba z dôvodu, že T. T. by ako živnostník mal menej výhodné podmienky ako žalovaná pri vzatí hypoúveru. Žalovaná navrhla vziať si úver na seba s tým, že T. T. bude iba ručiteľom. Pri návšteve banky obaja predložili potrebné podklady a doklady. Po negatívnej odpovedi banky o neschválení hypoúveru z dôvodu, že T. T. mal tri roky pred požiadanim o úver exekúciu v prospech dopravného podniku sa žalovaná rozhodla zobrať za ručiteľa jej brata. Hypoúver bol žalovanej úspešne poskytnutý. Zmluvu o prevode bytu do vlastníctva mohla dňa 15.02.2011 uzatvoriť na jej základe žalovaná a úspešne nadobudla výlučné vlastníctvo k bytu v podiele 1/1. Ďalej poukazovala na to, že žalovaná pred prijatím sumy 20.000 eur, ako to vyplýva z predloženého výpisu disponovala sumou 883,50 eur. Bezprostredne po prijatí sumy 20.000 eur od žalobkyne poukázala sumu 2.000 eur na účet predávajúcej pani XX.XX.XXXXej s poznámkou „záloha za postúpenie bytu“. Na ďalší deň 21.01.2011 žalovaná zo svojho účtu uhradila províziu 1.000 eur pre realitnú kanceláriu I. A. s.r.o., ktorá sprostredkovala predaj bytu. Následný prevod zo dňa 03.02.2011 smy 2.500 eur na účet T.a T.a predstavoval doplatok zálohy

pre predávajúcu pani XX.XX.XXXXú. Nakoľko v tom čase bola žalovaná odcestovaná, túto sumu musel odovzdať predávajúcej T. T. v hotovosti, nakoľko to predávajúca takto požadovala. Podľa ústnej dohody totiž predávajúca požadovala navýšenie kúpnej ceny o 5.000 eur, a to formou zálohy pred predajom bytu, nakoľko keď predávajúca zistila vážny záujem žalovanej o byt, začala cenu oproti pôvodnej cene navyšovať. Nakoniec sa údajne dohodli tak, že prvú časť zálohy vo výške 2.000 eur dostane predávajúca okamžite a druhú časť kvázi zálohy vo výške 3.000 eur dostane pri podpise zmluvy o prevode vlastníctva bytu. Následne však predávajúca dala ponuku, že ak je zo strany žalovanej možné uhradiť druhú časť zálohy rýchlejšie (t.j. ešte pred podpisom zmluvy o prevode vlastníctva bytu) bude súhlasiť so znížením druhej časti zálohy na sumu 2.500 eur v hotovosti). Ako ďalej vyplýva z účtu žalovanej, dňa 15.02.2011 uhradila sumu 14.850 eur, čo bola splátka druhej časti kúpnej ceny za byt v zmysle čl. V ods. 2 zmluvy o prevode bytu do vlastníctva zo dňa 15.02.2011. Ako je teda z výpisu z účtu žalovanej zjavné, pred prijatím platby od žalobkyne mala žalovaná na účte sumu 883,50 eur a po zaplatení všetkých platieb (predávajúcej 2.000 eur, 2.500 eur a 14.850 eur, I. A. s.r.o 1.000 eur) ostalo žalovanej na účte 599,89 eur (pričom medzičasom dňa 14.02.2011 došlo ku vkladu sumy 66,39 eur v prospech účtu žalovanej). Z uvedeného je nepochybné, že sumu poskytnutú žalobkyňou vo výške 20.000 eur žalovaná spotrebovala výlučne na kúpu bytu. Ďalej žalobkyňa uviedla, že pokiaľ žalovaná mala nejaké nároky voči jej synovi, mala si ich uplatňovať priamo od neho. Je úplne vylúčené, aby sa jednalo o pôžičku danú T.ovi T.ovi, nakoľko suma 20.000 eur bola poskytnutá výlučne žalovanej, a to za účelom kúpy bytu, ktorý vlastní výlučne žalovaná. Jej syn výrazne participoval na prerábke bytu žalovanej. Investoval do nej cca 18.000 eur. Túto sumu po rozchode so žalovanou od nej žiadal vrátiť. Nie je tiež pravdou, že jej syn nebol zamestnaný. Pred zabezpečením hypotéky na byt pracoval na časovo rozsiahlom projekte vtedajšej E. televízie, za ktorý bol veľmi dobre finančne honorovaný. Rovnako tomu bolo v období 2009-2011. Tvrdenie žalovanej o tom, že sa malo jednať o pôžičku T.ovi T.ovi je absolútne nelogické, pretože pokiaľ by účel pôžičky mal byť iný ako kúpa bytu, resp. že by dokonca pôžička mala byť poskytnutá T.ovi T.ovi, prečo by žalobkyňa neodovzdala peniaze T.ovi T.ovi v hotovosti, prípadne, prečo by ich žalobkyňa neposlala na účet T.a T.a, na ktorý mu zjavne finančné prostriedky mohla dňa 03.02.2011 zaslať žalovaná (na zabezpečenie úhrady druhej časti zálohy). Pokiaľ žalovaná poukazuje na údajnú korešpondenciu (sms) so žalobkyňou z 22.12.2014, kde žalobkyňa mala údajne uviesť, že: „peniaze som nedávala tebe, ale svojmu synovi“, žalobkyňa si nie je vedomá, že by takúto sms niekedy napísala, a toto tvrdenie nebolo zo strany žalovanej relevantným dokladom preukázané. Potvrdenie operátora totiž vypovedá výlučne o tom, že pravosť predmetnej sms nie je možné potvrdiť.

23. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 21.11.2019 uviedla, že medzi ňou a žalobkyňou nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke. Syn žalobkyne je fotograf bez pravidelného príjmu. Nebol v pracovnom pomere, pracoval len príležitostne. Celý čas ich vzťah u zabezpečovala všetky ich potreby na domácnosť, stravu a iné z veľkej časti len ona, nakoľko mala stabilnú prácu a dobrý príjem. V prípade, že potrebovala viac peňazí, vždy jej pomáhali jej rodičia. Syn žalobkyne mal dlhy, z ktorého dôvodu žalobkyňa v snahe prispieť mu finančne zaslala peniaze na jej účet. Obávala sa, že keby peniaze zaslala priamo synovi, na tieto by mohol siahnuť exekútor. Komu, a na aký účel peniaze poslala je jasne uvedené na vkladovom lístku. Zlú finančnú situáciu jej vtedajšieho partnera potvrdzuje aj skutočnosť, že pri vybavovaní jej hypotéky bol vylúčený z možnosti byť jej ručiteľom. Keď žalobkyňa tvrdí, že išlo o pôžičku, možno išlo o pôžičku alebo dar jej synovi, no rozhodne nie jej. V čase rozchodu s jej synom od nej žiadala o vrátenie príspevku pre syna na bývanie, nie pôžičky. Tak ako žalobkyňa nepreukázala existenciu pôžičky, nepreukázala ani lehotu splatnosti údajnej tvrdenej pôžičky. S poukazom na ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka absentuje tiež dohoda o dobe vrátenia veci, preto nemôže ísť o pôžičku. Žalovaná tiež poukazovala na korešpondenciu (sms) so žalobkyňou zo dňa 22.12.2014, kde žalobkyňa jasne uviedla: „peniaze som nedávala tebe, ale svojmu synovi“. Finančné prostriedky poskytnuté žalobkyňou jej synovi, boli počas ich spolužitia spotrebované. Nie raz, bezhotovostným prevodom previedla väčšie sumy na účet syna žalobkyne, aby ich minul podľa vlastného uváženia.

24. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

25. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

26. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma a môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsah takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky, z obsahu zmluvy musí vyplývať i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého dluhu, alebo peňazí. Keďže táto zmluva je reálnym kontraktom, k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke preto nedochádza len na základe dohody strán (účinným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy), ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi, ku ktorému - pri peňažnej pôžičke - môže dôjsť i bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Ďalším pojmovým znakom pôžičky je jej dočasnosť.

27. V spore o vrátenie požičaných peňazí má žalobca ako veriteľ bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal a že dlžník požičané peniaze riadne a včas nevrátil. T tohto bremena tvrdenia potom pre veriteľa (žalobcu) vyplýva dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená a že na základe tejto zmluvy odovzdal žalovanému finančné prostriedky. Ak žalobca neunesie bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno v tomto smere, musí rozhodnutie súdu vyznieť v jeho neprospech bez toho, aby sa súd ďalej musel zaoberať pravdivosťou tvrdení, ktoré sú súčasťou procesnej obrany žalovaného, a za týmto účelom uskutočňovať dokazovanie.

28. Na základe vykonaného dokazovania a po posúdení veci z hľadiska hmotného práva, dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná, keď žalobkyňa relevantným spôsobom nepreukázala že so žalovanou uzavrela zmluvu o pôžičke, a že žalovaná jej požičané peniaze riadne a včas nevrátila, čím nepreukázala vznik pôžičky.

29. Podľa názoru súdu suma 20.000 eur, ktorú žalobkyňa dňa 19.01.2011 poukázala na účet žalovanej, predstavovala príspevok na zabezpečenie bývania pre jej syna T.a T.a, ktorý bol v tom čase 19.01.2011 partnerom žalovanej. Uvedené preukazuje aj správa na bankovom doklade zo dňa 19.01.2011, „ T. T. - vklad na byt „, žalobkyňa takto sama uviedla, že uvedený peňažný objem 20.000 eur je vkladom na byt, teda na bývanie logicky pre jej syna. Tieto peniaze boli určené synovi žalobkyne ako jeho vklad na byt. Bol to príspevok na bývanie syna žalobkyne so žalovanou v byte na R.ej ulici v Bratislave. Podľa súdu tieto peniaze sa žalobkyňa rozhodla dať synovi obrazne povedané „do života“, čo reflektuje aj poznámka na vkladovom lístku. Pretože žalobkyňa žalovanej dôverovala, peniaze synovi zaslala na jej účet. Komu, a na aký účel peniaze poslala je jasne uvedené na bankovom vkladovom lístku. Tak ako žalobkyňa nepreukázala existenciu pôžičky, nepreukázala ani lehotu splatnosti údajnej tvrdenej pôžičky. Absentuje takto tiež dohoda o dobe vrátenia veci, aj z ktorého dôvodu nemôže ísť o pôžičku. Nemožno tiež nepoukázať na skutočnosť, že syn žalobkyne T. T. v roku 2011, teda v čase čerpania hypotekárneho úveru ako sám uviedol, disponoval sumou cca 35.000 eur, neboli preto odkázaní na finančnú pomoc od žalobkyne, a keby sa skutočne bolo jednalo o pôžičku, nepochybne by z týchto peňazí boli žalobkyňa požičané peniaze vrátili. V neposlednom rade súd tiež nemohol neprihliadnuť aj na sms korešpondenciu medzi žalobkyňou a žalovanou zo dňa 22.12.2014, kde žalobkyňa jasne uviedla: „ peniaze som nedávala tebe, ale svojmu synovi“. Finančné prostriedky poskytnuté žalobkyňou jej synovi, boli počas ich spolužitia spotrebované. Žalovaná preukázala, že v rozhodnom čase poukazovala na účet T.a T.a sumy peňazí. Podľa názoru súdu sa jednalo o dar matky synovi, preňho obrazne povedané „ do života“, alebo, aby sa aj on určitým spôsobom „pričinil“ o nadobudnutie predmetného bytu. Až potom, ako sa žalovaná so synom žalobkyne rozišli, sa žalobkyňa rozhodla, domáhať sa vrátenia týchto peňazí s odôvodnením, že to bola pôžička žalovanej. Splatnosť pôžičky nebola ničím preukázaná, súd sa prikláňa k tvrdeniu žalovanej, že splatnosť údajnej pôžičky bola žalobkyňou tvrdená tak, aby sa vyhla potenciálnemu premlčaniu nároku na súde. Sama žalobkyňa uviedla, že žalovaná peniaze od žalobkyne v tom čase s vďakou prijala a sľúbila, že jej ich vráti, ako náhle byt prerobí (v spolupráci s T.om T.om) a zabýva sa v ňom. Čakať od roku 2011 do roku 2014, kedy sa syn žalobkyne a žalovaná ako partneri rozišli, a potom vyčkávať ďalšie 3 roky, kedy žalobkyňa podala žalobu na súd, tiež reflektuje skutočnosť, že nešlo o zmluvu o pôžičke, inak by si žalobkyňa svoj nárok na súde uplatňovala výrazne skôr. Nemožno tiež neuviesť, že suma 20.000 eur je vysoká suma peňazí. Za predpokladu, že by sa

bolo jednálo o pôžičku, nepochybne by o tom existoval listinný dôkaz. Žalovaná v tom čase bola len priateľkou syna žalobkyne, teda nebol medzi nimi až taký blízky vzťah, ktorý by odôvodňoval prehnanú dôveru žalobkyne voči nej. Aj táto skutočnosť len potvrdzuje, že nešlo o pôžičku, ktorý právny vzťah by si obidve strany tohto záväzkového vzťahu mali záujem právne ošetriť. Poukázanie peňazí na účet žalovanej bolo len platobné miesto, na základe čoho nemožno vyvodiť záver, že sa jednálo o finančné prostriedky poukázané žalobkyňou žalovanej. Ako už bolo vyššie uvedené, jednálo sa o dar synovi žalovanej, ktorý na základe dohody so žalovanou žalobkyňa poukázala na účet žalovanej. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi stranami sporu nebola uzavretá zmluva o pôžičke a preto súd nemohol žalobkyňi uplatnenú pohľadávku z titulu nevrátenia poskytnutej pôžičky priznať.

30. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu zamietol.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.